

Το παιδί του Νίσε

Πρόκειται για μια ιστορία της δεκαετίας του 40, στο γέσπισμα του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, η οποία λαμβάνει χώρα στο Βέλγιο. Ένα βιβλίο που σε συγκλονίζει με τις ακριβείς περιγραφές και τα συναισθήματα που σου προκαλεί. Μια ιστορία ιδιαίτερα συγκινητική, καθώς «βιώνοντας» όλα αυτά τα γεγονότα και τις ανατροπές μαζί με τον ήρωα, αντιλαμβάνεσαι αλλιώς τα πράγματα και κατανοείς βαθύτερα τη σκληρότητα του πολέμου. Αυτό με το οποίο έχω εντυπωσιαστικά περισσότερο, ήταν η απεικόνιση του μικρού Ζοζέφ απέναντι στον πόλεμο. Με συγκίνησε το γεγονός πως ανεξαρτήτως των σιχρών τρόμου, θλίψης κι αποθνήσκων, το μικρό παιδί δείχνει ενθουσιασμό και είναι πρόθυμο να μάθει νέα πράγματα. Καταφέρνει και κάνει τον Πάτερ Πονς να γελάει μέχρι δακρύων στη σκηνή με το ποδήλατο, έχει τη θέληση να χωρίσει καλύτερα τη θρησκεία του αλλά και τη χριστιανοσύνη, και προσπαθεί συνεχώς να κατανοήσει τι είναι αυτό που οδήγησε στον πόλεμο και πως ακριβώς μπορεί να βοηθήσει για να επικρατήσει γαλήνη και ειρήνη γύρω του. Βρήκα ακόμη, ιδιαίτερα συγκινητική τη στάση του Πατέρα Πονς απέναντι στο Ζοζέφ. Είναι φανερό πως τα δύο αυτά πρόσωπα ανέπτυξαν από την αρχή μια μοναδική σχέση βασισμένη στην αγάπη και την εμπιστοσύνη, σε σημείο τέτοιο μάλιστα που να μη θέλουν να αποχωριστούν. Εβλεπα πως παρ' όλες τις φρικαλεότητες και τις εχθροπραξίες που συνέβαιναν γύρω τους, είχαν ένα στήριγμα, ο ένας τον άλλον κι αυτό ήταν πιθανότατα η αιτία που τους έδινε τη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσουν "παλεύουν" για την ελευθερία τους (στα πλαίσια του αυθενσιακού κινήματος). Τέλος, πιστεύω πως τα δύο πιο συγκινητικά σημεία της ιστορίας αυτής, είναι ο αποχωρισμός και η επανένωση του μικρού

παιδιού με τους γονείς του, καθώς τα μέλη της οικογένειας εκδηλώνουν έντονα τι μεταξύ τους αγάπη λίγη ώρα πριν την αποχώρηση των γονιών κι επανασυνδέονται στα τέλη του βιβλίου, βιώνοντας ανεπίγραφες στιγμές ευτυχίας!

Ειλικρινά χαιρομαι πάρα πολύ που είχα την ευκαιρία να διαβάσω το συγκεκριμένο βιβλίο, και πόσο μάλλον να τα συζητήσω με τα υπόλοιπα μέλη της λέσχης μας!

Κουκιά Σφαράχδα (Α'2)